

flæring, ligesom det paa den anden Side forekommer mig ligeledes at stride imod Forholdets Natur, at man vil forbyde et Skudsmaals Meddelelse, naar begge Parter maatte ønske det. — Forsaa vidt jeg har foreslaaet, at „foromhandlede“ ombyttes med „i Lyndelovens §§ 58 og 59, 1ste Punktum, nævnte“, da vil dette ligefrem være en Følge af den første Deel af det samme Endringsforslag, forsaavidt samme maatte finde det høie Things Billigelse.

Hvad mit Endringsforslag under Nr. 2 angaaer, forekommer det mig, at det er nødvendigt for at undgaae Chicanerier, om man saa vil, at der sættes en vis passende Tid, inden hvilken Lyndet skal have paatalt, at der er blevet indført en Bemærkning i Bogen af det Slags, som efter Lovudkastet ikke maa indføres. Det er dog muligt, at Lyndet til en Tid har ønsket et Vidnesbyrd i Skudsmaalsbogen, og at Huusbonden i Genhold dertil har indført et saadant, men at Lyndet saa senere, maastee blot af Lyst til at chicanere den tidligere Huusbond, maastee af andre Grunde, kan faae ifinde at anlægge Sag i den Anledning imod Huusbonden, og denne vil i et saadant Tilfælde kunne tabe Sagen, om ogsaa den Udtalelse, der er steet i Bogen, var af den Bestaendighed, at den ikke kunde skade, men snarere vilde gavne Lyndet. Sagen er jo den, at der slet ikke maa findes nogen som helst Udtalelse af Huusbonden i Skudsmaalsbogen unbtagen angaaende visse i Loven anførte Omstaendigheder. For altsaa at afklare Lyndet fra lang Tid efter at chicanere Huusbonden ved at anlægge Sag imod denne, har jeg fundet det rigtigt, at der bliver fastsat en vis Tidsfrist, inden hvilken en saadan Sag skal være anlagt, og jeg har da foreslaaet 6 Uger, idet jeg finder, at det er en passende Tid til at gjøre en saadan Sag anhaengig, uden at jeg dog skal fastholde denne Frist; men en vis Frist skal jo sættes. — Forslaget under Nr. 3 er en reen Redactionsændring. — Hvad mit Forslag under Nr. 4 angaaer, da er det af mig stillet, fordi jeg antager, at det vil give Anledning til en høi Grad af Uorden i det hele Skudsmaalsbogsvaesen, saasnart der ikke bliver sat en Frist for den i

Lovforslagets tredie Stykke givne Ret for Lyndet til at forlange sig en ny Skudsmaalsbog udfærdiget imod at erlægge de dermed forbundne Omkostninger. Tanken maa jo være den, at Lyndet, saasnart det i sin Bog har et Vidnesbyrd af en saadan Art, at det antager, ikke at kunne være tjent med denne Skudsmaalsbog, skal ved simpelt hen at henvende sig til vedkommende Autoritet uden Videre kunne faae en ny Skudsmaalsbog for at slippe for et saadant mindre godt Skudsmaal. Naar da Loven er udkommen, forekommer det mig, at en Tid af 6 Maaneder vil være meget passende for Lyndet til at overveie, om det vil have en ny Skudsmaalsbog eller ikke, og til at tage Bestemmelse derom. Den ganske almindelige Udtalelse om, at Lyndet er berettiget til at forlange sig en ny Skudsmaalsbog udleveret imod Erlæggelsen af 2 Mk. — thi det er Omkostningerne ved en ny Skudsmaalsbogs Udfærdigelse, mere koster det ikke — vilde jo medføre, at Lyndet til enhver Tid skulde kunne tvinge vedkommende Dyrighed til en Masse Skriveri og en Masse unødvendige eller i alt Fald meget byrdefulde Omstaendigheder for at bringe en saadan Skudsmaalsbog i Orden for det, og det troer jeg ikke vil være rigtigt. — Hvad det sidste Forslag under Nr. 5 angaaer, da har jeg nærmest stillet det for at forklare, hvad jeg antager, at det sidste Punktum i Lovforslagets tredie Stykke har tilfigtet. Det hedder nemlig der: „I den nye Skudsmaalsbog maa intet af de i den ældre Skudsmaalsbog indeholdte Skudsmaal indføres.“ Det, der er tænkt paa, er jo efter al Rimelighed „Vidnesbyrd“, thi det er jo udtrykkelig sagt i Lyndeloven §§ 58 og 59, at der er visse Ting, der skulle indføres, derunder navnlig hvor lang Tid Lyndet har været i hver Tjeneste, og nogle flere Bestemmelser af denne Art, som det jo vilde være urigtigt, om Skudsmaalsbogen ikke indeholdt, naar man i det Hele taget vil have saadanne Skudsmaalsbøger. Der vil herefter i Skudsmaalsbøgerne kun blive angivet, hvilke Steder Lyndet har tjent, hvor længe det har tjent, om der er meldt Fra- og Tilgang, kort sagt saadanne Bestemmelser, som nærmest have Interesse for Politivyrighederne, og at disse Bestemmelser